

BabitsillaG

Bodó Anna

Cecília

Boris

Bea

Dani

ÁNTSZ

AZ ÚJPESTI BABITS MIHÁLY GIMNÁZIUM DIÁKLAPJA
2. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM, 2021. FEBRUÁR 11.

Invite

Participants

Share Screen

Chat

Record

Reactions

Beköszöntő

Kedves Online-Diák!

A döntésekről szeretnék ma picit beszélgetni Veled.

A címlapon egy elképzelt, zoomos magyarórát látsz. Van, aki figyel, van, aki nem, néhányan egész mással foglalkoznak. Te is ott vagy köztük...

De azt mondtam, a döntésekről lesz szó. Igen, reggel csöng az ébresztő, és dönthetsz, kiugrasz-e az ágyból, vagy benyomod a „szundit”. Kezdődik az első óra. Dönthetsz, bekapcsolod-e a kamerádat, vagy inkább felveszed velem a harcot. Dönthetsz, hogy előkotrod-e a könyvedet, füzetedet, tolladat, vagy csak úgy csinálsz, mintha ott lennél. Valójában arról dönthetsz, hogy azt csinálod, amit a helyzet ad, vagy csak eljátszod, mintha ott lennél. Gárdonyi sírján ez áll: „Csak a teste.” A Zoom-téglalapokra is ki lehetne írni ugyanezt...

És itt van a dolgozatok kérdése. Dönthetsz, hogy tanulsz-e, azt írod-e le, amit tényleg tudsz, vagy egyéb módszerekhez folyamodsz, hisz ott a könyv, a füzet, a Google, ott vannak „zsinórvégen” az osztálytársak...

Nemrég volt a pályaorientációs nap, ebben az újságban olvashatod a diáktársaid beszámolóit. Lehet, hogy Te is azok közé tartozol, akik nehezen döntenek arról, mik is szeretnének lenni...

Nehéz dönteni. Igaz. De ha az ember gyakorlatot szerez benne, hogy az apró, mindennapi helyzetekben jól döntsön, akkor van esélye rá, hogy a nagy döntéseket is megugorja.

Szóval, ami a döntéseket illeti, itt a pillanat, dönts jól!

Bodó Anna

A matematikailag kiszámíthatatlan szögű asztal

Iskolánk udvarára január közepén ping-pongfoci asztal került. A kisgimnazisták ezt hamar ki is próbálták.

De mi is ez a teqball? A labdarúgás és az asztalitenisz elemeinek kombinálásával kiala-

kított sportág, amelyet egy ívelt asztalon játszanak.

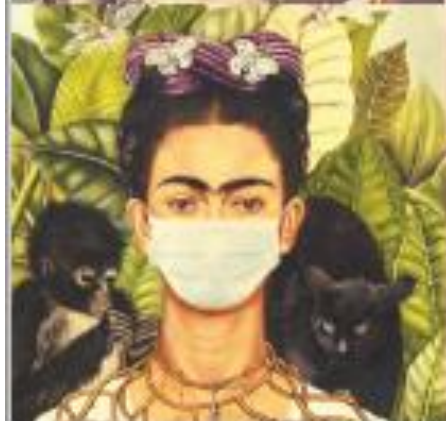
Gondoltátok volna, hogy magyar ember készítette az első asztalt, és találta ki a szabályokat? Először 2014-ben játszották, és manapság kedvenc focistáink – Ronaldinho, Neymar, Messi – is szívesen játszanak vele. Budapesten már vb-t is rendeztek belőle.

De hogyan is kell játszani a teqballt?

A szabályok szerint 2 vagy 4 játékos játszhatja. A játékosoknak a focilabdát az asztalon pattanva kell átrúgniuk a szembenálló ellenfélnek. Eközben nem szabad a kezét használni, s nem szabad az asztalhoz vagy az ellenfélhez érni.

Ha az udvaron jártok, akkor próbáljátok ki!

(Kolumbán Rebeka, Trója Heléna)

Virtuális maszkverseny

(avagy farsang kicsit másképp)

*Keressük a legjobb
Babitsos maszkot!*

Készíts egy fotót magadról a kedvenc
maszkodban és küldd el a
babitsidb@gmail.com e-mail címre!

A képekre az iskola Facebook
csoportjában lehet majd szavazni!

Beküldési határidő: február 12. (péntek)

A szavazás február 19-ig tart!

A legtöbb szavazatot kapót díjazzuk!

Események

Csodák a csillagos ég mélyén – kiállítás

2021. január 15-én járt iskolánkban egy babitsos öregdiák, Kiss Péter, aki remek előadást tartott hobbijáról, az asztrofotózásról. Megmutatta bámulatos képeit, és elmagyarázta, hogyan készülnek. Az előadás után volt szerencsénk beszélgetni vele.

-Mióta foglalkozik a fotózással általában?

-Kimondottan a fotózással nem foglalkoztam, nekem a fotózás kezdete egyben az asztrofotózás kezdete, mellyel körülbelül 4 éve kezdtem el foglalkozni.

-És ezen kívül milyen munkát végez a mindennapokban?

- Informatikai területen dolgozom, ahol szoftverfejlesztéssel és -teszteléssel foglalkozom, és emellett foglalkozom hobbiszinten a csillagászáttal.

- Milyen eszközöket használ a fotózáshoz?

- Ezeknek a fotóknak az elkészítéséhez kell egy nagy teherbírású és nagyon pontos követésű állvány, ami megtartja a távcsövet. Ezen kívül nyilván kell egy fényképezőgép és rengeteg apró kiegészítőeszköz.

- Hogyan lehet elkészíteni egy ilyen képet?- A folyamat elég hosszadalmas, először is

keresni kell egy olyan helyet, ahol alacsony a fényszennyezettség. Ezután be kell állítani egy speciális távcsövet, ami képes lekövetni az objektumot, amit le akarunk fotózni. Rengeteg képet kell készíteni, hogy a végeredmény szépen és részletesen nézzen ki. Egyetlen kép elkészítése 2-3 éjszakát is igénybe vehet. Ha elkészültek a képek, azokat egy erre kitalált számítógépes

programba kell betölteni, ami összekombinálja őket, és megpróbálja összerakni a lehető legjobb végeredményt.

- És mennyire drágák ezek az eszközök? Bárki beszerezheti őket?

- Bárki beszerezheti, de nem olcsó. Viszonylag kevés pénzből el lehet indulni, ha használt piacról szerzi be az ember az eszközöket, amiknek majdnem ugyanolyan jó a minősége, mint az újonnan beszerzetteknek. Van olyan, amit nem lehet megúszni, például az állványt, ami több százézes nagyságrendű tétel, azonban a fényképezőgépek közül a régebbi modellek is megteszik.

- Ugye Ön ide járt a Babitsba? Van valami jó emléke, kedvenc tantárgya vagy tanára, ami megragadt Önben?

- Én leginkább a reál tárgyakat szerettem: a matekot, fizikát, kémiát, biológiát. Kedvenc

tanáraim közül hármat tudnék felsorolni. Az egyik Bodó Anna tanárnő, ő volt az, aki az irodalomórakon olyan távlatot nyitott ki, amit a reál tárgyak nem tudtak, és ő volt az, aki nagyon sok irányba felkeltette az érdeklődésemet. A másik tanár, aki nagyon fontos volt nekem, Barina Johanna tanárnő, a harmadik pedig Balogh Péter, aki latint tanított. Tőle kaptam ezt a csillagászat iránti érdeklődést is.

- *Nagyon érdekes ez a hobbi, ajánlja ezt valakinek?*
- Azoknak ajánlanám, akik többet akarnak látni. A távcsövön keresztül nem figyelhetők meg olyan látványok, mint amelyeket a gépek szereznek nekünk. Jóval több energiát kell befektetni, mint a rendes fotózásba, ezért könnyen elmehet tőle az ember kedve. De ha valaki nem adja fel, és elég időt fektet bele, akkor bámulatos képeket készíthet.
- *Nagyon szépen köszönöm az interjút!*
- Nagyon szívesen!

(TR)

Lehetőségem volt részt venni egy izgalmas és hangulatos kiállítás megnyitóján.

A képeken látható színek olyan másviláginak tűnnek, hogy az szavakban ki nem fejezhető.

A különleges alkotások elkészülésében nagy szerepet játszanak a ma már kicsit sem távoli, „egyszerűnek” mondható fényképezőgépek, amelyek a színek és fények különleges egyvelegét mutatják meg. Amikor belegondol az ember, miként is készülhetnek ezek a fotók, eszébe sem jutna, hogy mindennapi eszközöket használnak hozzá. Bár az eszközök mindennapinak mondhatók, egy ilyen fénykép elkészítéséhez nagy akaraterő, kitartás és tudás szükséges.

Az igazi asztroképek nem az égből hullanak, hanem azon vannak.

(Haraszti Krisztián 7.b)

Pályaorientációs nap

Kisebбекnek – játékosan

Nálunk, az 5.a-ban ezt a napot osztályfőnökünkkel, Dóra nénivel, valamint osztályfőnök-helyettesünkkel, egyben angoltanárunkkal, Antal Erika tanárnővel töltöttük.

Először, miután mindenki megérkezett, átrendeztük a termet: félretoltuk a padokat és a székeket. Ezután következett egy kis játék: *Amerikából jöttö*nköztünk, és egy foglalkozásokkal kapcsolatos cetlicserélgetős játékot is kipróbáltunk. Mindenki kapott egy papírcsíkot, amelyre Dóra néni rányomtatott egy foglalkozást. A feladat az volt, hogy oda kellett menni valakihez, és megkérdezni, szereti-e a munkát, amit kapott. Ha nem, a két gyerek cetlit cserélt.

Ezt követően szünet jött, azután folytatódott a foglalkozás. Kahootoztunk egy keveset, utána pedig néztünk egy rövid bemutatót a foglalkozásokról. Később szabadon választhattunk, hogy mit játszunk – a fiúk többsége persze azonnal elővette a telefonját.

Végezetül visszarendeztük a termet, és immár sok élménnyel gazdagabban, elhagytuk az iskolát.

(Fekete Liza 5.a)

Nagyon hasznos volt ez a nap, mivel sok olyan szakmáról hallhattunk, vagy ismerkedhettünk meg közelebbről, amelyekkel nem találkozunk mindennap. Lehet, hogy valaki éppen ennek a napnak köszönhetően döntött el, hogy mivel szeretne majd felnőttként foglalkozni.

(Pekó Barnabás 5.a)

Kör közepén állok...

Idén is megrendezésre került a pályaorientációs nap iskolánkban. Habár idén a vírus miatt nem a szokásos módon zajlott (ami nálunk múzeumlátogatást jelentett eddig),

mégis érdekes dolgokkal foglalkoztunk. Ha azt vesszük figyelembe, hogy ezek a foglalkozások mennyire befolyásolnak minket a jövőnk tervezésében, abban, hogy milyen pályán szeretnénk továbbtanulni, és ahhoz melyik tantárgyakban szükséges a legjobban teljesítenünk, akkor az idei pályaorientációs nap nagyobb segítségünkre volt, mint az eddigiek, ugyanis olyan információk is kerültek birtokunkba, amiket ilyen idősön fontos, hogy ismerjünk.

Na de térjünk is a lényegre, hogy megnézzük, mik is voltak a feladatok, kicsit bővebben!

Először is egy önismereti játékkal kezdtünk, amiben a különböző belső tulajdonságok közül kellett mindenkinek eldöntenie, hogy az igaz-e rá, vagy sem.

Ezek után körbeállt az egész osztály, és egy ember beállt középre (ugye nektek is az a tábori zene jutott eszetekbe, amit a tűz körül ülve énekeltünk mindig? Tudjátok, a „Kör közepén állok...”), mindig odament hozzá valaki, és elmondta, hogy mit kedvel, vagy éppen mit nem kedvel abban az illetőben, ezáltal néhány ember

ráébredhetett arra, hogy mik azok a dolgok, amiket ezentúl esetleg hanyagolnia kellene, és mik azok, amiket előnyös, ha továbbra is folytat.

A játékos bevezető után kicsit komolyabbra vettük a hangsúlyt, és az idegen nyelvekkel foglalkoztunk. Mivel 9. osztályban elkezdjük tanulni a 2. nyelvet, így még idén el kell döntününk, hogy ki mit választ. Hogy egy kis rálátásunk legyen ezeknek a tanulására, megnéztünk egy videót, amiben a nyelvek fontosságáról, illetve szerepéről beszéltek.

Az érettségi is szóba került, és megnéztük, hogy hogy épül fel, és mik azok, amikkel akár már most is szerezhethünk pontokat, vagy amik akkor, amikor ott állunk majd 12.-esként, fontosak lesznek, vagy előnyös lesz, ha akkor rendelkezünk ezekkel. Ide tartoznak például a nyelvvizsga, az előrehozott érettségik, a versenyeredmények stb.

Végül, de nem utolsó sorban, egy tesztet töltöttünk ki, amiben a kérdésekre adott válaszaink alapján különböző állásokat ajánlottak nekünk, amik esetleg érdekelhetnek minket. Még azt is megnézhattuk, milyen híres embereknek jött ki ugyanaz eredményül, mint nekünk.

Végezetül egy levezető videót néztünk meg, amin mindenki jól szórakozott, ugyanis óvodás korú gyerekeket kérdeztek arról, hogy mik szeretnének lenni felnőtt korukban. Elég érdekes válaszok születtek. Például az egyik gyerek azt ismételte, hogy ő skorpió szeretne lenni, őt csak ez érdekli. Ebből is látszik, hogy a különböző korosztályok másként viselkednek a „Mi szeretnél lenni felnőtt korodban?” kérdésre, ugyanis máshogy fogják fel ezt az egészet, és másként látják.

Ezek után elmondhatom, hogy a pályorientációs nap igenis fontos a diákok számára. Ugyanis olyan dolgokról hallhatunk, amikre szükségünk lesz a közel- vagy a távoli jövőben.

(Mester Hanna 8.b)

Hova tovább?

Érdeklődve vártam, hogy miről fog szólni ez a nap, hiszen jól jön néhány jótanács a pályaválasztás előtt.

Előzetesen egy honlapon utána lehetett nézni számos foglalkozásnak, ami minket érdekel. Meg lehetett tudni, hogy az adott szakma képviselői mivel foglalkoznak ténylegesen a munkájuk során, a munka elvégzéséhez milyen szakmai végzettség, illetve milyen emberi kvalitások szükségesek, mik az előnyei és hátrányai az adott foglalkozásnak. Megnéztem számos ilyen munkakört. Tény, hogy érdekes volt, és segíti a tájékozódást, de egyelőre én a magam részéről még nem igazán látom, hogy mi lenne az, amit igazán szeretnék majd felnőttként csinálni. Szerencsére még van néhány évem eldönteni a „hova tovább”-ot.

A nap másik érdekessége egy foglalkozás volt, amit a 9. évfolyamosok részére tartott az iskola pszichológusnője. Felolvasott nekünk egy mesét Aminbég kalandos életéről, és még ez előtt megkért minket, hogy pályorientációs szemmel figyeljük. (Nem is tanultuk biológiából, hogy van ilyen típusú szemünk ☺). A

tanulságos történet tetszett, és hamar levontam a következtetést.

Ezek után kérdéseket kaptunk, amikre válaszoltunk. Megindító, elgondolkodtató, fontos és végre egy kicsit másféle témájú és jellegű kérdéseket kaptam, mint már megszoktam. A történet tanulságát képzeletbeli tarisznyámba pakoltam, mely szerint olyan szakmát kell választanunk, amit igazán mi magunk szeretnénk.

Talán a program legérdekesebb és egyben legizgalmasabb része az volt, amikor a pszichológusnő prezentált. Megtanulhattuk, hogy a pályaválasztás nem egy döntés, hanem döntések sorozata, és hogy az információk mennyisége miatt egész életünket valamiféle tanulással töltjük. Elkülönített bizonyos típusokat annak alapján, hogy milyen úgymond tanulási/munkához állási személyiségtípusok vannak. Értékes információkkal gazdagodtam.

A vírushelyzet az előadásokat, foglalkozásokat is megnehezíti, de azt kell mondjam, hogy így online is egy remek élmény részesei lehettünk. Egy biztos, kár lett volna kihagyni!

(Izsó Robi)

Teljeskiörlésű tönkölykenyér?

Igazából nagyon nem szeretem a személyiségteszteket. Két hete kitöltöttem egyet, és a végeredmény az lett, hogy teljeskiörlésű tönkölykenyér vagyok. Ezeknek semmi alapja nincs, és szerintem nevetséges, ha bárki is elhiszi, amit ezek írnak...

Egy héttel a teszt kitöltése után, amikor belejöttem abba, hogy végre teljeskiörlésű tönkölykenyérként éljem a hétköznapijaim, a pályaorientációs nap egy kicsit összezavart.

Iskolánk spanyolszakos tanárnője, Ungár Tímea tartott egy

előadást az első két órában, természetesen online. Most biztosan néhányan azt gondolják: „a spanyol tök unalmas, kit érdekel? Ráadásul két órán keresztül?” – azonban ez nem így volt. A tanárnő az első félidőben bemutatta nekünk a DISC modellt, aminek segítségével megismerhetjük önmagunkat – na, jól kezdődik – és azt, hogy hogyan segít ez nekünk a továbbtanulásban. Ez kissé száraz volt a sok információ miatt, a második félidőben azonban mi is kitöltöttük a tesztet. Próbáltam megjegyezni mind a 25 válaszom betűjelét az ágyamban fekvé – lusta voltam felállni tollért és papírért. A teszt kitöltése után az alábbi négy személyiségtípus valamelyikébe lettünk besorolva: szabálykövető, kitartó, befolyásoló vagy domináns. Remek, megtudtam, hogy domináns teljeskiörlésű tönkölykenyér vagyok, de ez hogyan segít nekem a pályaválasztásban? A tanárnő vezényletével kielemeztük a típusok jellemzőit, és az azokhoz illeszkedő foglalkozásokra is láthattunk példákat. Kiderült,

hogy az ügyvéd szakma passzolna hozzám, ez viszonylag tetszik is.

A délelőtti második szakaszában a tanáraink által készített fakultációs ajánló videókat tekintettük meg. És ha már úgyis illik hozzám az ügyvéd, megnéztem a töri és a magyar videókat, mert ezekre szükségem lesz. Előbbi már-már egy talkshow-nak is beillett volna, és megjelöltem biztos választásként, utóbbi azonban inkább elbizonytalanított. Tudjátok, hogy megy ez, nagyon sokat kéne olvasni... De azért fontolóra veszem.

A jól megérdemelt ebédszünet után visszatértünk a ringbe. Két előadás közül lehetett választani, amit az ember szívesen meghallgat egy csendespihenő keretein belül. Először a Budapesti Corvinus Egyetemet ismerhettük meg, illetve ismerhettem volna meg, mert úgy gondoltam, a gazdasági dolgoknak nem sok köze van az ügyvéd szakmához. Inkább Balázs Dórának, iskolánk öregdiákjának és az ELTE marketingesének előadása mellett döntöttem. A prezentáció során kisvideókon keresztül nyertünk betekintést az egyetem falai mögé, megismerhettük, milyen karokon tudunk továbbtanulni, ha az ELTÉ-t választjuk. A bemutató nagyon érdekesnek és informatívnak bizonyult, már csak a jogi kar miatt is.

Mindent figyelembe véve egy nagyon hasznos napot tudhatunk magunk mögött. Mindenki számára akadtak érdekes előadások. És ha eddig kétségeink lettek volna a továbbtanulással kapcsolatban? – Biztosan szertefoszlottak... vagy pedig még több keletkezett bennünk...

(Zsigovics Dániel)

Edukációs nap, 11-12. évfolyam

Január 21-én ugyanúgy ültem le az asztalomhoz, mint minden másik reggel: álmosan és életkedv nélkül. Kivételesen nem az iskola miatt. Ezen a csütörtökön volt az edukációs nap, amiről fogalmam sem volt, hogyan lesz

online megtartva, éppen ezért nem vártam el túl sokat az eseménytől.

Miután beléptem az oldalra, pozitívan csatlódtam. Egy térkép tárult elém, amin standok sorakoztak egymás mellett. Mintha a rendezvény helyszínét néztem volna felülnézetből. Rögtön megkerestem, ami érdekelt, rákattintottam, és egy szépen kidekorált, 3D-sen kialakított standdal találtam szembe magam, tele kis ikonokkal. A pulton lévőekkel különböző dokumentumokat lehetett megnyitni, szórólapokat, tájékoztatókat, a falakra „rajzolt” monitoroknál videókat nézhettünk meg, emellett több chat-szoba is a rendelkezésünkre állt, ahol előben lehetett feltenni kérdéseinket az adott egyetem edukációs felelőseinek. Ez minden egyes standnál így volt. Persze valahol jobban, valahol kevésbé megfelelően tájékoztatták az érdeklődőket, de ez minden rendezvényen így van, ezért efelett szemet hunytam.

Szerintem nagyon jól megoldották a helyzetet így is, hogy online térbe kényszerült a rendezvény. Ugyanúgy élvezhető és hasznos volt, mint a tavalyi. Őszintén gratulálok mindenkinek, aki segített ennek a megvalósulásában.

(Ratkai Dóra)

Tanárvallató

Interjú Németh Bogárka tanárnővel

Tanárnő ide járt iskolába. Mely tantárgyak és tanárok voltak a kedvencei itt, a Babits-ban?

Hozzám mindig is az irodalom és a történelem állt a legközelebb, és igazából minden tanáromat szerettem, akik ezt a két tantárgyat az évek során tanították.

Most mit csinálna a Tanárnő, ha a gyermekkori álmát valósítja meg?

Akkor vagy tengerbiológusként bújárkodnék egy norvég fjordban, vagy pedig nagy volumenű, epikus festményeket restaurálnék remetei magányban. Sajnos az hamar kiderült, hogy a biológiához nem elég szeretni az állatokat, és bár különböző képzőművészeti ágakba még mindig nagy lelkesedéssel kontárokodom bele, türelmem biztosan nem lenne egy restaurátor kétségbeejtően aprólékos és felelősségteljes munkájára.

Mi az a három dolog, amit magával vinne egy lakatlan szigetre?

Egyrészt biztosan magammal vinném Jules Verne *Rejtelmes sziget* című könnyed kis túlélőkönyvét, elvégre jól jöhet majd a szappanfőzés pontról-pontra történő leírása, a puskaporkészítés receptje, na meg, ha elég sok a szabadidőm, utána tudok majd benne nézni, pontosan hogy is építhetnék ki egy jól működő távíró-hálózatot a szigetemen.

Vinnék magammal egy kutyát, mert kell a jó társaság, és azt hiszem, egy multifunkcionális csatabárdot.

Mi a kedvenc filmje? Miért?

Ez egy nagyon nehéz kérdés, azt hiszem, nem is tudok rá egyenes választ adni. Filmes ízlésem enyhén szólva... eklektikus.

Amellett, hogy élvezem azért a mai filmipar könnyed és szórakoztató remekeit, szeretek visszakalandozni a harmincas évek fekete-fehér szörnyfilmjeihez, vagy a hatvanas-hetvenes évek korai *James Bond*jaihoz. A fantasy és a science-fiction is közel áll hozzám, de manapság leginkább a western érdekel: talán a *Jó, a rossz és a csúf* a jelenlegi kedvencem...

Mi a kedvenc könyve? Miért?

Na, erre a kérdésre fel vagyok készülve, de mégsem tudok egy könyvvel válaszolni – mondok helyette három kedvenc író és három kedvenc könyvsorozatot, mert még közülük is képtelen lennék kiválasztani csak egyet: J. R. R. Tolkien, Sir Terry Pratchett és Steven Erikson.

A *Gyűrűk Ura* volt mindig is az a könyvsorozat, amihez visszatértem, ha szükségem volt egy biztos pontra. Már számon sem tudom

tartani, hányszor olvastam el a trilógiát, de minden egyes alkalommal találok benne valami újat, ami korábban nem is tűnt fel igazán. A három könyv közül azért csak a *Két Torony* marad a kedvencem – komolyan mondom, Helm-szurdok és Vasudvar ostroma minden egyes újraolvasással csak még epikusabb lesz.

Sir Terry Pratchett sajnos mifelénk méltatlanul kevésbé ismert, pedig az ő példátlan humora és elképesztő éleslátása olyan könyvek egész hadseregét eredményezte, amiket nyugodtan ajánlanék bárkinek. Tőle mindenképpen az *Őrség!* sorozat a kedvencem, de ha agyonütnek, sem tudok csak egy könyvet mondani tőle.

És akkor legvégül pár szót írnék még Steven Eriksonról – na, róla aztán erősen kétlem, hogy a legelborultabb fantasy-rajongókon kívül sokan hallottak volna, de szerény véleményem szerint az ő nevéhez fűződik minden idők legjobb könyvsorozata, a *Malazai Bukottak*. Cirka tíz kötet, darabonként hat-nyolcszáz oldal, és olyan komplex történet, ami mellett... nagyon szeretnék valami frappáns ellenpólust hozni, de komolyan, semmi nem jut eszembe, ami megközelítené a *Malazai Bukottak* összetettségét.

Ha állat lenne, milyen állat szeretne lenni?

Azt hiszem, szürke medve vagy európai borz. Mindenképpen valamiféle mérsékelt égövi, esetleg tajga jellegű éghajlaton laknék, valamiféle kellemes, elhagyott erdőben.

Ha lenne egy időgépe, melyik századba/ korszakba repülne?

Feltételezve, hogy nem égetnek meg boszorkányságért ott helyben, szívesen visszamennék körbenézni a 14. századba – az már azért az érett lovagkor: gazdag udvari élet, impozáns fegyverek és páncélok, lovagi tornák, satöbbi. Esetleg egy korábbi ötödik-hatodik századbéli kirándulást is beiktatnék, megnézni Artúr király udvarát (továbbra is azzal a kikötéssel, hogy nem koncolnak fel ott helyben, mint felettébb gyanús varázslót).

Miért szereti a tantárgyát?

Az angolhoz engem elsősorban a kultúra vonzott. Az irodalom, a humor, a hagyományok, sőt! még az ételek is. Az egyetemen rájöttem, hogy a nyelvészet igazából lebilincselően izgalmas, ha túllépünk a leíró grammatika szögesdrótján, az angol pedig egy olyan nyelv, aminek például a nyelvtörténeti sajátosságai egyrészt iszonyat izgalmasak, másrészt szörnyen szórakoztatóak.

Angolt tanítani azért jó, mert sokkal kötetlenebbül tudunk témák között váltogatni, nagyon sok mindenről lehet órán beszélni – és igen, nem túl nehéz időnként belecsempészni egy kis irodalmat.

(Waltz Rebeka)

Németh Boglárka tanárnő festménye

Kultúr-ajánló

A mohácsi busójárás

Lassan vége a télnek, mindannyian várjuk a tavaszt, a kimozdulást, azt, hogy végre újra maszk nélkül járassunk. Most mégis egy olyan maszkról írok, amit szívesen mindannyian magunkra húznánk, és így temetnénk a telet és mindazt, ami vele együtt jár már hónapok óta: a bezártságot, a társaság hiányát.

Jártatok már Mohácson busójárás idején? Néhány évvel ezelőtt én is részese voltam ennek a méltán híres ünnepségnek, ami 2009 óta szerepel az UNESCO világörökség-listáján, és 2012 óta hungarikum csakúgy, mint a kürtöskalács vagy a vizsolyi Biblia.

Csörömpölő edények és kereplők, kiáltozások, maszkos emberek (mint manapság), ez jellemzi a télűző népszokásunkat. A hagyomány szerint ezek a dolgok segítenek elűzni a tél gonosz, hideg, ártó szellemét. Mindenki a

farsangi jelmezébe öltözve járja az utcákat. Forró teát lehet szürcsölgetni mindenféle árus termékének nézegetése közben. Van ott a

<https://napok.4t.hu/napok/ajanlat/busojaras>

bőrpénztárcáktól kezdve – a különleges lámpákon át – a kézzel készített karkötőkig minden.

Könnyen találkozhatasz a busókkal is. Onnan ismered fel őket, hogy furcsa, fűzfából faragott, egyedileg kivitelezett maszkot viselnek. Jellegzetes ruhájuk a fehér vászon-gatya, a bundájával kifordított birkabőr és bocskor. A derekukon van egy kötel, amire egy vagy több kolomp van felaggatva, és ahogy mennek, ez folyamatosan kolompol.

A nap fénypontja, amikor estefelé egy közös máglyagyújtásra kerül sor. Ekkor a farsangi koporsót – amely a tél búcsúztatását jelképezi – elégetik, és körülötte az emberek körtáncot járnak. Ilyenkor felerősödnek a zajcsapó hangok, és az addig távol lévő lármát és hangzavart felváltja az, hogy tudat alatt vagy ténylegesen te is elkezdesz csörömpölni. Közösén felejtjük a telet és bízunk egy szebb, jobb folytatásban. Hát nem csodálatos?

Remélem, jövőre tényleg jobb lesz a helyzet, és minél többen tudunk majd elmenni erre a fantasztikus, feledhetetlen eseményre. Remélem, Ti is eljöttök majd, és ott találkozunk! Csak egy a baj, hogy nem fogjuk egymást felismerni, mert mindannyiúnkon busómaszk és farsangi jelmez lesz.

(Izsó Robi 9.d)

Mi írtuk

Mihailov Zsuzsanna: Ünnepe után

Nem ég tűz a kandallóban
 Nincs szeretet már a szóban
 Elmúlt a csoda valóban
 S jó az alkonyat.

Nem gyúlnak az utcán fények
 Nincs többé „ti”, csupán „én”-ek
 Elhallgat a zengő ének
 Fáj a némaság.

Jégpalotánk pocsolya lett
 Késszúrássá vált minden tett
 Ó, az ember elfelejtett
 Embernek lenni.

Hó helyett könny hull az égből
 Nem tekint fel szem a mélyből
 Öröm int a messzeségből
 Egykori vendég.

Nem kopog az ajtón senki
 Nincs is talán hová menni
 Ki fogad be, s ki ad enni?
 Egy ház sem otthon.

Nem pompázik dísz a fákon
 Nincsen mese, nincsen álom
 Hiszen eltűnt a karácsony
 S nem tér vissza már

Miskolczi Luca: Örökre

Tarka szirmok keringnek a légben,
 Röppennek tova a hús szélben.
 A közelben rózsák illatoznak,
 Szerények, sosem hivalkodnak.

Boldog vagyok, mert mellettem maradsz,
 Számomra csak te vagy a tavasz.
 Meleg nyár veled a legzordabb tél,
 Minden mosolyod aranyat ér.

Őrző karjaimban sohase félj,
 Szívem neked adom, csak tiéd.
 Virágszoknyád, mit magad után vonsz,
 Epedek érted, számon csókszomj.

Belsőmben forró szerelem lobog,
 Melynek szikrája a mosolyod.
 Életünk fonalát kössük össze,
 Legyünk ketten egyek, örökre.

Népnyelvi kvíz

*E nemzet nyelve, melyet nem feledhetek,
legyen mese, rege, esetleg vers, nekem egyre
megy. Szeretem, nem tehetek ellene, s e remek
jelek ezerszer el lettek rebegve.*

De Te megfejtheted, ezt jelentette-e.

1. tikmony
a) zsebóra b) tyúktojás c) csirkeól
2. gerzemice
a) galamb b) piac c) egytálétel
3. pekvanc
a) holmi b) tűzhely c) szekrény
4. rapsic
a) orvhalász b) csendőr c) kovács
5. stelázsi
a) ör b) ágyneműtartó c) polcos állvány
6. köszöntyű
a) női ruha b) női ékszer c) női megérzés
7. napam
a) tükör b) anyós c) égitest
8. fuszekli
a) erdei remete b) manó c) rövid harisnya
9. csimota
a) kisgyerek b) kiscsibe c) majom
10. istáp
a) zsold b) állati eledel c) mankóbot

Megoldás:

- 1 – b, 2 – c, 3 – a, 4 – a, 5 – c, 6 – b,
7 – b, 8 – c, 9 – a, 10 – c

Eredmény:

- 1-2 pont: Irány a tájház!
3-4 pont: Nem is olyan rossz...
5-6 pont: Népszerű.
7-8 pont: A népnyelv ismerője.
9-10 pont: Nyelvész!

(Árpád Botond és Csanád)

Aranyköpések

Történelemórán:

T: Mi volt a Török
Hódoltság székhelye?

D: Budapest.

D: Azért hosszú
szerintem, mert annyi
minden történt...

T: ...hogy nem fért bele
100 évbe?

D: De, nyilván.

D₁: Mi volt az Oszmán
Birodalom állam-
formája?

D₂: Birodalom. (...) Nem
demokrácia volt. (...)
Despotikus állam volt.

T: Mit jelent az, hogy despotikus állam?

D₂: Despoták voltak.

T: Ott ültek nagy pocakos emberek, és despoták
voltak?

T: Mi volt a rendi
államforma
hátránya?

D: Kevés emberhez
jutott el az
információ.

T: Miért? Nem volt
Facebookja
mindenkinek?

T: Hol írták alá a
szatmári békét?

D: A lap alján.

T: De hol?

D: Szatmárban.

T: De hol keressem Szatmárt?

D: Szabolcs megyében.

T: Mikor volt a mohácsi csata?

D: 1526-ban.

T: Közelebből, hónap, nap, óra, névsor...

D: A névsort, azt nem tudom, de augusztus huszon-harminc...

T: Huszon-harmincadikán ünnepled a születésnapodat?

Magyarórán:

T: Ennek a könyvnek az elolvasását akkor ajánlom, ha viszonylag stabil lelkiállapotban vagytok.

T: Ennek a költőnek az állattetemről a szerelem jut eszébe. Nagyon romantikus.

T: A költő szerint az irodalom az, amit mi is éppen csinálunk: itt próbálunk megerőszkölni egy verset...

(Magyaróra után, a kötelező olvasmányon elgondolkozva:)

D1: Te mit tennél, ha éppen megölnél valakit, és a húga pont akkor állítana be?

D2: Főznék egy teát, az oldja a hangulatot.

Távoktatási helyzetek...

D: XY nem tud becsatlakozni az órára, mert a netet...

T: ...megette a kutya?

D: Nem...

T: Ma reggel jól megdobáltam a kutyámat hógolyóval, mert csak ő van itthon.

T: Január 4-én, hétfőn, reggel 8 órakor zombiknak adtam órát, ezért inkább elküldtem őket aludni.

D1: Kiszámoltad az oldalak arányát?

D2: Mert?

D1: Mert munkamegosztásban írjuk a házit.

D2: Milyen munkamegosztásban???

D: Király volt.

T: Ez a felelet nem volt király.

Egyéb

T: Hogy választjuk szét a homokot és a ként?

D: Photoshoppal!

(Kiselőadás)

D: Hálaadaskor, november 4. csütörtökén a családok, barátok összegyűlnek, s együtt ünneplik az év egyik legnagyobb ünnepét, a hálaadást. Az asztalra hagyományosan Abraham Lincoln kerül, s a családok köszönetet mondanak az év áldásaiért.

T: Elemezd a következő szót: *könyvetekkel!*

D: Szótó: könyv, főnév; tekkal: igei személyrag...

T: Mondj egy viszonyszót!

D: Barátnő!

T: Mondj egy értelmes mondatot, mely csak 2 főnevet tartalmaz!

D: Jázmin zöld.

(Az aranyköpéseket Mihailov Zsuzsi, Miskolczi Luca, Ratkai Dóri, Pap Márton és Székács Laura gyűjtötték. Köszönjük nekik!)

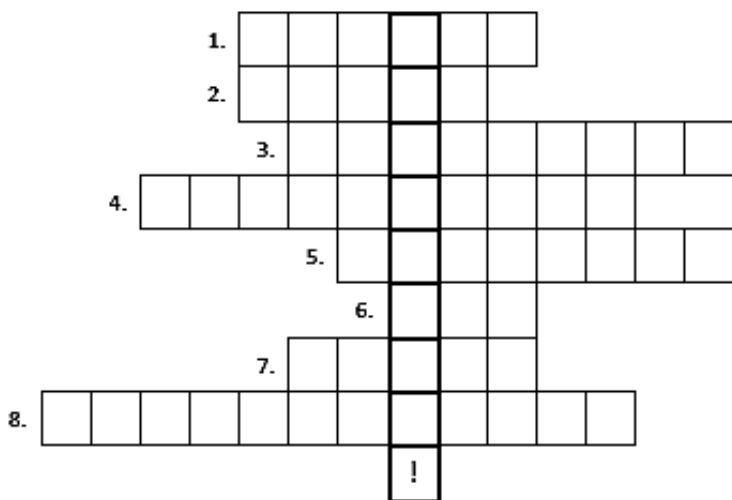
A hónap gondolata

„A kultúra nem azt jelenti, hogy fogkeféd van, és meg tudod indítani a gramofont. A kulturált ember látni és érezni tudja a szépet és a jót.”

Wass Albert

Rejtvény

A szerkesztőség üzeni neked, hogy...

1. Ha betartod a törvényt, nem kell tőle félned.
2. Fémmel dolgozik, ékszereket alkot.
3. Vállalati vezető, irányító posztot betöltő üzletember.
4. Ápolja a bőrünket, emellett kiváló beszélgetőpartner.
5. Fa megmunkálásával bútorokat készít.
6. Vitatott hitelességű, misztikus munka. A modern világban egyre többen kérdőjelezi meg.
7. Ha dolgozni akarunk, órá bízunk hároméves gyermekünket.
8. Nem a testünket, hanem a lelkünket ápolja.
(Készítette: Ratkai Dóra)

A magyar nyelv napja alkalmából meghirdetett nyelvi pályázatunkat Ámon Leila (8.b) nyerte. Jutalma egy feleletmentesség magyarból 😊

Mogyorós Tibit nyerhetsz!

Elrejtettünk egy csokit az épületben! Egy cédulára felírtuk, hol találod a csokit.

A következő rejtvény megfejtése egy magyar szerző neve és művének a címe. Aki legelőször kitalálja, és a könyvtárban megkeresi az illető kötetet, a könyv 77. oldalánál megtalálja a cédulát a csoki rejtekhelyével.

Íme a rejtvény:

1. AKASZVÉ ÓRROF Szinonimakeresés oda-vissza...
2. Bach, Jelenések könyve, Racine Mi a közös bennük?
3. de a sört! (Fonográf) Mi van a sárga téglalapban? Mondd másképp!

A BabiTSillaG
2021. február 11-i
számát készítették:
Címlap: Kriza Márton
Interjú: Waltz Rebeka
Tördelés, rejtvény: Ratkai Dóra
Beszámolók: Kolumbán Réka,
Trója Heléna, TR, Haraszti Krisztián,
Fekete Liza, Pekó Barnabás,
Mester Hanna, Izsó Robi,
Zsigovics Dani, Ratkai Dóra
Kultúr-ajánló: Izsó Robi
Kvíz, gondolat: Árpád Botond és Csanád
Aranyköpések: MZS, ML, RD,
PM és SZL
Illusztrációk: Rácz Zsófi
Felelős szerkesztők:
Jaksa Annamária
és Bodó Anna